

Szanowni Państwo,

przypadł mi w udziale zaszczyt objęcia funkcji Redaktor Naczelnej czasopisma „Hematologia”. Czasopismo to ma od wielu lat ugruntowaną pozycję na rynku wydawnictw medycznych i jest dobrze znane polskim hematologom. Pełni ono przede wszystkim rolę edukacyjną, w związku z czym profil artykułów publikowanych w „Hematologii” obejmuje przede wszystkim prace poglądowe i prezentacje przypadków. Taką koncepcję czasopisma chcielibyśmy wspólnie z Radą Redakcyjną kontynuować, a działalność edukacyjna będzie również obejmowała wydawanie Biblioteki czasopisma „Hematologa” oraz doroczne konferencje, z których pierwsza jest planowana w maju 2020 roku.

W ostatnich latach jesteśmy świadkami ogromnego postępu w hematologii i naszym celem jest przekazanie Państwu tej najnowszej wiedzy w wyczerpujący i przystępny sposób. W niniejszym numerze czasopisma, który oddajemy w Państwa ręce, opisano rolę nowoczesnej techniki biologii molekularnej, sekwencjonowania nowej generacji (NGS, next generation sequencing) w ocenie choroby resztkowej (MRD, minimal residual disease) u chorych na szpiczaka plazmocytozy. Metoda ta jest coraz szerzej stosowana w ocenie MRD u chorych na przewlekłe limfoproliferacje, zapewniając większą czułość niż dotychczas stosowane techniki. Uważa się, że w niedalekiej przyszłości ocena MRD będzie wpływać na decyzje terapeutyczne w tej grupie chorych. Druga z prac poglądowych dotyczy trudnego problemu diagnostycznego — amyloidozy przewodu pokarmowego, którą — mimo że jest rzadką postacią choroby — trzeba brać pod uwagę w przypadku takich objawów, jak przewlekłe biegunki, utrata masy ciała, bóle brzucha i krwawienie przewodu pokarmowego.

Prezentacje przypadków zawsze stanowiły integralną część „Hematologii” ze względu na wartość edukacyjną i aspekt praktyczny w odniesieniu do możliwości terapeutycznych w Polsce. W niniejszym numerze proponujemy dwa artykuły, w których pokazano, jak wiele zmieniło wprowadzenie brentuksymabu vedotin do leczenia opornej/nawrotowej postaci chłoniaka Hodgkina i chłoniaka anaplastycznego z dużych komórek. W przedstawionych przypadkach chemiooporności zastosowanie immunoterapii umożliwiło bowiem uzyskanie remisji, przeprowadzenie procedury allogenicznej transplantacji krwiotwórczych komórek macierzystych i poprawę rokowania u chorych, u których rokowanie jest najgorsze.

Życzę owocnej lektury.

prof. dr hab. n. med. Iwona Hus

Redaktor Naczelna